

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **předseda Vrchního soudu v Praze**, se sídlem náměstí Hrdinů 11, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2017, č. j. 46 A 44/2017 – 3,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřoval ve vydání rozvrhu práce Vrchního soudu v Praze na rok 2016. Krajský soud usnesením ze dne 27. 4. 2017, č. j. 46 A 44/2017 – 3, rozhodl o postoupení věci Městskému soudu v Praze, jelikož žalovaný, tj. předseda Vrchního soudu v Praze, má sídlo na území hlavního města Prahy a podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je proto místně příslušný k projednání věci.

II.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost, v níž zpochybňoval zákonnost postupu krajského soudu.

III.

[3] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Podle § 7 odst. 5 s. ř. s. není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému.

[6] V posuzovaném případě podal stěžovatel podepsanou kopii žaloby dne 6. 3. 2017 osobně ke Krajskému soudu v Praze. Jako žalovaného v žalobě označil předsedu Vrchního soudu v Praze. Krajský soud vycházel ze závěru, že podle § 26 odst. 2 a § 125 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), státní správu vrchního soudu vykonává jeho předseda. Podle § 41 odst. 2 zákona o soudech a soudcích předseda soudu vydává rozvrh práce. Podle příloh č. 1 a 2 zákona o soudech a soudcích spadá žalovaný vzhledem ke svému sídlu na území hlavního města Prahy do obvodu Městského soudu v Praze a nikoliv Krajského soudu v Praze. Krajský soud tudíž postupoval správně, pokud napadeným usnesením postoupil žalobu místně příslušnému soudu. Rovněž žádné jiné vady Nejvyšší správní soud na postupu krajského soudu neshledal (stěžovatel pouze bez jakékoli konkretizace namítal nezákonnost, podjatost, zmatečnost, trestnou činnost úředních osob, nicotnost všech úkonů atd.).

[7] S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[8] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2017

Mgr. David Hipšr
předseda senátu